

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

שבת-יציאות השבת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
התינוקות של בית רבן היו מסדרין פרשיות וקורין לאור הנר	מיתבי, רבן שמעון בן גמליאל:								♣		◇
אי בעית אימא - ראשי פרשיותי, ואי בעית אימא - שאני תינוקות, הואיל ואימת רבן עליהן לא אתי לאצלו.									!		◇
כיוצא בו לא יאכל הזב.											■
בוא וראה עד היכן פרצה טהרה בישראל, שלא שנינו: לא יאכל הטהור עם הטמאה אלא: לא יאכל הזב עם הזבה מפני הרגל עבירה.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר:										■
כיוצא בו, לא יאכל זב פרוש עם זב עם הארץ שמא ירגילנו אצלו.											■
וכי מרגילו אצלו מאי הוי?											♣
אלא אימא: שמא יאכילנו דברים טמאין.											■
אטו זב פרוש לאו דברים טמאין אכיל?											♣
גזירה שמא יאכילנו דברים שאינן מתוקנין.	אביי:								!		◇
רוב עמי הארץ מעשרין הן, אלא: שמא יהא רגיל אצלו, ויאכילנו דברים טמאין בימי טהרתו.	רבא:								!		◇
גדה, מהו שתישן עם בעלה היא בבגדה והוא בבגדו?	איבעיא להו:										^
העוף עולה עם הגבינה על השלחן ואינו נאכל, דברי בית שמאי.	רב יוסף, תא שמע: [בית שמאי]								♣	!	◇
לא עולה ולא נאכל.	בית הלל:								♣	!	◇
שאני התם דליכא דיעות.											♣
הכי נמי מסתברא, דהיכא דאיכא דיעות שאני											■
שני אכסניים אוכלין על שלהן אחד, זה אוכל בשר וזה אוכל גבינה - ואין חוששין.	דקתני סיפא, רבן שמעון בן גמליאל:								■	■	◇
לא שנו אלא שאין מכירין זה את זה, אבל מכירין זה את זה - אסורים.	ולאו אתמר עלה, אמר רב חנין בר אמי אמר								♣		◇
והני נמי - מכירין זה את זה ניהו											♣
הכי השתא התם - דיעות איכא, שינוי ליכא, הכא - איכא דיעות, ואיכא שינוי.									!		◇
שני אכסניים אוכלין על שלהן אחד, זה בשר וזה גבינה.	איכא דאמרי: תא שמע, רבן שמעון בן גמליאל:										■
לא שנו אלא שאין מכירין זה את זה, אבל מכירין זה את זה - אסור.	ואתמר עלה, אמר רב חנין בר אמי אמר שמואל:										■
והני נמי - מכירין זה את זה ניהו.											!
התם - דיעות איכא, שינוי ליכא, הכא - איכא דיעות ואיכא שינוי.											♣
לא יאכל הזב עם הזבה משום הרגל עבירה.	תא שמע:										■
הכי נמי: דיעות - איכא, שינוי ליכא.											♣
(יחזקאל יח) ואל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב, מקיש אשה נדה לאשת רעהו. מה אשת רעהו - הוא בבגדו והיא בבגדה אסור, אף אשתו נדה - הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.	תא שמע:										■
שמע מינה.											!
ופליגא דרבי פדת											■
לא אסרה תורה אלא קורבה של גלוי עריות בלבד, שנאמר (ויקרא יח) איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה.	דאמר רבי פדת:										■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-יציאות השבת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
עולא כי הוי אתי מבי רב הוה מנשק להו לאחוותיה אבי חדייהו, ואמרי לה אבי ידיהו.	[עולא]											○
ופליגא דידה אדידה												■
אפילו שום קורבה אסור, משום לך לך אמרי נזירא סחור סחור, לכרמא לא תקרב.	דאמר עולא:											■ ■
מעשה בתלמיד אחד ששנה הרבה וקרא הרבה, ושימש תלמידי חכמים הרבה, ומת בחצי ימיו. והיתה אשתו נוטלת תפילין ומחזרתם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ואמרה להם: כתיב בתורה (דברים ל) כי הוא חייך ואורך ימך, בעלי ששנה הרבה וקרא הרבה ושימש תלמידי חכמים הרבה - מפני מה מת בחצי ימיו? ולא היה אדם מחזירה דבר.	תני דבי אליהו:											○ ■ ◇
פעם אחת נתארחי אצלה והיתה מסיחה כל אותו מאורע.												○ ■
ואמרתי לה: בתי, בימי נדותרך מה הוא אצלך?												○ ■
אמרה לי: חס ושלום, אפילו באצבע קטנה לא נגע בי.												○ ■
בימי לבונך מה אצלך?												○ ■
אכל עמי, ושתה עמי, וישן עמי בקירוב בשר, ולא עלתה דעתו על דבר אחר.												○ ■ ◇
ואמרתי לה: ברוך המקום שהרגו, שלא נשא פנים לתורה, שהרי אמרה תורה (ויקרא יא) ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב.												○ ■ ◇
משה חזא הואי.	כי אתא רב דימי אמר:											■ ◇
סינר מפסיק בינו לבינה.	במערבא אמרי, אמר רב יצחק בר יוסף:											■ ◇
ואלו מן ההלכות שאמרו בעליית חנניה בן חזקיה בן גרון שעלו לבקר.												■
נמנו ורבו בית שמאי על בית הלל, ושמונה עשר דברים גורו בו ביום.												■
אלו תנן, או ואלו תנן? ואלו תנן - הני דאמרן, או אלו תנן - דבעינן למימר קמון?	אביי לרב יוסף:											^
אין פולין לאור הנר, ואין קורין לאור הנר, ואלו מן ההלכות שאמרו בעליית חנניה בן חזקיה בן גרון.	תא שמע:											! ◇
שמע מינה: ואלו תנן, שמע מינה.												! ◇
מי כתב מגילת תענית?	תנו רבנן:											^ ■ ◇
חנניה בן חזקיה וסיעתו, שהיו מחבבין את הצרות.	אמרו:											! ■ ◇
אף אנו מחבבין את הצרות, אבל מה נעשה, שאם באנו לכתוב - אין אנו מספיקין.	רבן שמעון בן גמליאל:											■ ■ ◇
דבר אחר: אין שוטה נפגע.												■ ■ ◇
דבר אחר: אין בשר המת מרגיש באיזמל.												■ ■ ◇
איני?												⚡
קשה רימה למת כמחט בבשר החי, שנאמר (איוב יד) אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל	והאמר רב יצחק:											⚡ ◇
אימא: אין בשר המת שבחי מרגיש באיזמל.												■ ◇
ברם זכור אותו האיש לטוב, וחנניה בן חזקיה שמו, שאלמלא הוא נגנו ספר יחזקאל, שהיו דבריו סותרין דברי תורה. מה עשה? העלו לו שלש מאות גרבי שמן, וישב בעלייה, ודרשן. ושמונה עשר דבר גזרו.	רב יהודה אמר רב:											■
מאי נינהו שמנה עשר דבר?												^ ◇
אלו פוסלין את התרומה: האוכל אוכל ראשון, והאוכל אוכל שני, והשוטה משקין טמאין, והבא ראשו ורובו במים שאובין, וטהור שנפלו על ראשו ורובו שלשה לוגין מים שאובין, והספר, והידים והטבול יום, והאוכלים והכלים שנטמאו במשקין.	דתנן:											! ◇

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

שבת-יציאות השבת
מימרא
מאן תנא האוכל אוכל ראשון והאוכל אוכל שני - מפסל פסלי, טמויי לא מטמול?

מאן דאמר	Talmud Navigator										
	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
					א						יג: